

Mål C-197/24 [Šil'arský]ⁱ

Begäran om förhandsavgörande

Datum för ingivande:

12 mars 2024

Domstol som begär förhandsavgörande:

Mestský súd Bratislava IV (Slovakien)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

13 februari 2024

Kärande:

AK

Svarande:

RU

ARBETS-DOKUMENT

ⁱ Förevarande mål har getts ett fiktivt namn. Detta namn är inte någon av rättegångsdeltagarnas verkliga namn.

[...]

[...] [målnummer]

BESLUT

Mestský súd Bratislava IV (Distriktsdomstolen för Bratislava IV, Slovakien) fattar, i domstolsförfarandet mellan **käranden AK** och **svaranden RU**, [...] [uppgifter om advokaten] **rörande betalning av ett belopp på 3 250 euro, jämte ytterligare belopp**, följande

beslut:

Domstolen vilandeförklarar målet och ställer följande frågor till Europeiska unionens domstol för förhandsavgörande:

- 1) Ska artikel 1.2 jämförd med artikel 2 leden 1 och 3 samt artikel 6.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/7/EU av den 16 februari 2011 om bekämpande av sena betalningar vid handelstransaktioner, i dess ändrade lydelse, tolkas så, att i) en fysisk person, som i ett fall som det i det nationella målet använder sig av en advokats juridiska tjänster i syfte att bilda ett bolag i vilket denna person ska bli styrelseledamot och en av de två grundarna och delägarna, ska anses vara ett ”företag”, och ii) en transaktion som, i ett fall som det i det nationella målet, innebär att en advokat tillhandahåller tjänster till en sådan person i syfte att bilda ett bolag ska anses utgöra en ”handelstransaktion”?
- 2) Om den första frågan besvaras nekande – ska begreppet ”konsument” i artikel 2 b i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal, i dess ändrade lydelse, jämförd med artikel 8 i samma direktiv, tolkas så, att det i ett fall som det i målet vid den nationella domstolen även omfattar den fysiska person mot vilken en fordran avseende ett avtal om tillhandahållande av juridiska tjänster görs gällande, när syftet med detta avtal var att tillhandahålla tjänster för att bilda ett bolag och denna fysiska person skulle bli styrelseledamot och en av de två grundarna och delägarna i detta bolag?

Skäl

- 1 Mestský súd Bratislava IV ((Distriktsdomstolen för Bratislava IV, Slovakien) handlägger [...] [målnummer] tvisten mellan käranden och svaranden om betalning av 3250 euro jämte ytterligare belopp. De ytterligare beloppen består av (i) dröjsmålsränta på 10,5 procent per år beräknad på beloppet 3250 euro från den 18 januari 2023 till dess att betalning sker och (ii) ett fast belopp för ersättning för indrivningskostnader.

- 2 Efter en bedömning av tvisten är den hänskjutande domstolen övertygad om att det är nödvändigt att hänskjuta de frågor som anges i detta beslut till domstolen för förhandsavgörande. Den hänskjutande domstolen ställer frågorna för förhandsavgörande efter ett kontradiktoriskt meningsutbyte mellan parterna. [...] [information om förfarandet]

I. Kort sammanfattning av föremålet för tvisten och sammanfattning av de faktiska omständigheterna

- 3 Tvisten gäller betalning av ersättning för utförda juridiska tjänster. Käranden är ett kommersiellt bolag som tillhandahåller juridiska tjänster. Svaranden är en fysisk person. Fordran på 3250 euro, jämte ytterligare belopp, överläts till käranden. Den ursprungliga fordringsägaren är en nuvarande styrelseledamot i käranden, som är advokat. Hon överlät fordran på grund av en förändring av hennes utövande av advokatycket. Hon utövade ursprungligen advokatycket som ensam yrkesutövare, men utövar nu detta yrke som delägare i ett bolag med begränsat ansvar. Detta är skälet till att den hänskjutande domstolen i detta beslut använder ordet ”kärande” utan åtskillnad när den hänvisar till den ursprungliga käranden eller till den nuvarande käranden.
- 4 Käranden har gjort gällande att svaranden redan runt månadsskiftet mars/april 2022 kontaktade henne och uttryckte ett intresse för juridiska tjänster. Svaranden ville bilda ett bolag med begränsat ansvar enligt slovakisk lag och skulle bli en av de två grundarna och delägarna i ett sådant bolag. Han skulle också bli styrelseledamot. Med avseende på ovanstående ingicks ett muntligt uppdragsavtal och käranden åtog sig att tillhandahålla juridiska tjänster till svaranden mot ett engångsbelopp. Käranden upprättade ett utkast till bolagsavtal och ytterligare handlingar, som hon skickade till svaranden. Som en del av sin rådgivning analyserade käranden också ett antal frågor som rörde bildandet av bolaget och de framtida grundarnas personliga deltagande. Utöver svaranden skulle en av grundarna vara en utländsk person. Käranden ställde ut en faktura till svaranden avseende utförda tjänster på 3250 euro, vilken svaranden inte hade betalat på förfallodagen den 17 januari 2023. Enligt käranden rör det sig om en kommersiell tvist och svaranden är inte konsument. De anspråk som käranden har gjort gällande är av kommersiell natur.
- 5 Svaranden har däremot gjort gällande att han inte har ingått något avtal om tillhandahållande av juridiska tjänster med käranden. Det nåddes inte heller någon överenskommelse om ersättning för tjänsterna. Käranden utförde inte tjänsten avseende bildandet av ett bolag för svaranden och svaranden, i egenskap av mottagare, erhöll inte någon tjänst från käranden. Svaranden har gjort gällande att käranden skickade honom bolagsavtalet och andra handlingar utan att ha fått ett uppdrag. Svaranden har gjort gällande att han är konsument och att förhållandet mellan parterna inte regleras av handelsrättsliga bestämmelser.

II. Relevanta nationella och unionsrättsliga bestämmelser

6 I detta avsnitt anger den hänskjutande domstolen de relevanta bestämmelser i nationell rätt som är tillämpliga i det aktuella målet. Samtidigt hänvisar den hänskjutande domstolen även till relevanta bestämmelser i unionsrätten.

a) Nationella bestämmelser

7 I 2 § punkt 2 a i zákon č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (lag nr 513/1991 om handelslagen, nedan kallad handelslagen) föreskrivs följande:

”En företagare i den mening som avses i denna lag är: a) En person som är registrerad i handelsregistret ...”.

8 I 57 § punkt 1 i handelslagen, i dess lydelse enligt zákon č. 530/2003 Z. z. (lag nr 530/2003) föreskrivs följande:

”Om inte annat föreskrivs i andra bestämmelser i denna lag, ska ett bolag bildas på grundval av ett bolagsavtal som undertecknats av samtliga grundare. Äktheten av grundarnas underskrifter måste intygas officiellt”.

9 I 62 § punkt 1 i handelslagen föreskrivs följande:

”Ett bolag bildas den dag då det registreras i handelsregistret ...”.

10 I 369c § i handelslagen, i dess lydelse enligt zákon č. 9/2013 Z. z. (lag nr 9/2013) föreskrivs följande:

”(1) Vid gäldenärens dröjsmål har borgenären, utöver kraven enligt 369, 369a och 369b §§, också rätt till en fast ersättning för återvinningskostnader, utan att det behövs en separat påminnelse/kallelse. Storleken på den fasta ersättningen för indrivningskostnader fastställs av vláda Slovenskej republiky (Republiken Slovakien) genom förordning.

(2) Punkt 1 ska inte tillämpas om fordran härrör från ett konsumentavtal och gäldenären är konsument.”

11 52 § i zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (lag nr 40/1964 om civillagen), i dess lydelse enligt zákon č. 568/2007 Z. z. (lag nr 568/2007) (nedan kallad slovakiska civillagen) föreskriver följande:

”(1) Med konsumentavtal avses alla avtal som ingås mellan en näringsidkare och en konsument, oavsett rättslig form.

(2) Bestämmelserna om konsumentavtal, liksom alla andra bestämmelser som reglerar rättsförhållanden i vilka en konsument är part, är tillämpliga närhelst det är till fördel för en avtalspart som är konsument. Avtal och överenskommelser av motsatt innebörd, vars innehåll eller syfte är att kringgå denna bestämmelse, är

ogiltiga. Bestämmelserna i civillagen är alltid tillämpliga med företräde på alla rättsförhållanden i vilka konsumenten är part, även om de handelsrättsliga bestämmelserna i annat fall skulle vara tillämpliga.

(3) En näringsidkare är en person som vid ingående och fullgörande av ett konsumentavtal handlar inom ramen för sin närings- eller yrkesverksamhet.

(4) En konsument är en fysisk person som vid ingående och fullgörande av ett konsumentavtal inte handlar inom ramen för sin närings- eller yrkesverksamhet”.

- 12 I 18 § punkt 4 zákon č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) (lag nr 586/2003 om advokatverksamhet och om ändring och komplettering av lag nr 455/1991 om näringsverksamhet (lagen om näringsverksamhet)), i dess lydelse enligt zákon č. 304/2009 Z. z. (lag nr 304/2009) (nedan kallad lagen om advokatverksamhet) föreskrivs följande:

”Vid tillhandahållande av juridiska tjänster är advokaten skyldig att informera klienten, som är en konsument av juridiska tjänster, om storleken på ersättningen för den juridiska tjänsten redan innan tillhandahållandet av den juridiska tjänsten påbörjas. I annat fall har advokaten inte rätt till ersättning. ...”.

(b) Anförda unionsbestämmelser

- 13 I artikel 1.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/7/EU av den 16 februari 2011 om bekämpande av sena betalningar vid handelstransaktioner, i dess ändrade lydelse (nedan kallat direktiv 2011/7), föreskrivs följande

”Detta direktiv ska gälla alla betalningar som görs som ersättning vid handelstransaktioner.”

- 14 Artikel 2 leden 1 och 3 i direktiv 2011/7 har följande lydelse:

”I detta direktiv avses med

1. handelstransaktioner : transaktioner mellan företag eller mellan företag och offentliga myndigheter som leder till leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster mot ersättning,

...

3. företag : varje organisation, utom en offentlig myndighet, som handlar inom sin oberoende ekonomiska eller yrkesmässiga verksamhet, även om den verksamheten bedrivs av en ensam person,

- 15 Artikel 6.1 i direktiv 2011/7 har följande lydelse:

”Medlemsstaterna ska säkerställa att borgenären, om ränta vid sen betalning ska utgå vid handelstransaktioner i enlighet med artikel 3 eller 4, har rätt till minst ett fast belopp om 40 EUR av gäldenären.”

- 16 I artikel 1.1 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal, i dess ändrade lydelse (nedan kallat direktiv 93/13), föreskrivs följande:

”Syftet med detta direktiv är att närma medlemsstaternas lagar och andra författningar till varandra i fråga om oskäliga villkor i avtal som sluts mellan en näringsidkare och en konsument.”

- 17 I artikel 2 b i direktiv 93/13 föreskrivs följande:

”I detta direktiv avses med

...

konsument: en fysisk person som i samband med avtal som omfattas av detta direktiv handlar för ändamål som faller utanför hans näring eller yrke”.

- 18 I artikel 8 i direktiv 93/13 föreskrivs följande:

”För att säkerställa bästa möjliga skydd för konsumenten får medlemsstaterna, inom det område som omfattas av detta direktiv, anta eller behålla strängare bestämmelser som är förenliga med fördraget.”

- 19 I skäl 12 i direktiv 93/13 föreskrivs följande:

”Den nationella lagstiftningen medger för närvarande bara en partiell harmonisering, och detta direktiv täcker endast avtalsvillkor som inte förhandlats fram individuellt. Medlemsstaterna bör ha möjlighet att, med iakttagande av EUF-fördraget, ge konsumenterna ett bättre skydd genom strängare nationella bestämmelser än bestämmelserna i detta direktiv.”

III. Skälen till att tolkningsfrågorna har ställts

- 20 Den hänskjutande domstolen har av följande skäl hänskjutit tolkningsfrågorna till EU-domstolen:

(a) *Den första tolkningsfrågan*

- 21 Käranden yrkar ersättning för indrivningskostnader med 40 euro enligt § 369c.1 i handelslagen. Genom § 369c.1 i handelslagen införlivas artikel 6.1 i direktiv 2011/7.

- 22 Enligt EU-domstolen ska alla myndigheter i medlemsstaterna, när de tillämpar gemenskapsrätten, i möjligaste mån tolka denna i enlighet med innehållet i och

syftet med gemenskapsdirektiven för att uppnå det resultat som avses med dessa (se, för ett liknande resonemang, domen av den 5 juli 2007, Hans Markus Kofoed, C-321/05, EU:C:2007:408, punkt 45). Den hänskjutande domstolen är medveten om denna skyldighet.

- 23 Den hänskjutande domstolen ska därför tolka den nationella bestämmelsen i § 369c.1 i handelslagen på ett sådant sätt att det mål som eftersträvas med artikel 6.1 i direktiv 2011/7 uppnås.
- 24 Vad gäller begreppet "handelstransaktion" har EU-domstolen förklarat att för att en transaktion ska anses utgöra en handelstransaktion i den mening som avses i sistnämnda bestämmelse ska den uppfylla två villkor. För det första ska transaktionen genomföras antingen mellan företag eller mellan företag och offentliga myndigheter. För det andra ska den leda till leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster mot ersättning (dom av den 20 oktober 2022, BFF Finance Iberia SAU, C-585/20, EU:C:2022:806, punkt 22 och där angiven rättspraxis).
- 25 I enlighet med skäl 19 i direktiv 2011/7 är syftet med artikel 6.1 i detta direktiv att motverka sena betalningar och att säkerställa att borgenärerna får skälig ersättning för sina indrivningskostnader till följd av sena betalningar. Enligt artikel 1.2 är direktivet emellertid endast tillämpligt på betalningar som görs som ersättning vid handelstransaktioner. Enligt artikel 2 led 1 i direktiv 2011/7 är handelstransaktioner transaktioner mellan företag. Definitionen av "företag" i artikel 2 led 3 i direktiv 2011/7 förutsätter att en annan organisation än en offentlig myndighet (i förevarande fall rör det sig inte om en offentlig myndighet) handlar inom sin oberoende ekonomiska eller yrkesmässiga verksamhet.
- 26 Enligt kändanden är hon en sådan borgenär som avses i § 369c.1 i handelslagen och har rätt till en fast ersättning för indrivningskostnader. Det är emellertid oklart för den hänskjutande domstolen huruvida denna bestämmelse i nationell rätt, mot bakgrund av syftet med artikel 6.1. i direktiv 2011/7 jämförd med artikel 1.1 och artikel 2 leden 1 och 3 i samma direktiv, kan tolkas så, att även en fysisk person som använder sig av en advokats juridiska tjänster för att bilda ett bolag kan anses utgöra ett "företag" om den fysiska personen endast är avsedd att bli en av de två grundarna och bolagsmännen samt styrelseledamot i detta bolag. Den hänskjutande domstolen önskar med andra ord få klarhet i huruvida en sådan fysisk person som använder de juridiska tjänsterna för att bilda ett bolag är konsument (den andra frågan rör detta) eller om vederbörande kan anses utgöra ett "företag" i den mening som avses i artikel 2 led 3 i direktiv 2011/7.
- 27 I enlighet med den nationella lagstiftningen, artikel 57.1 i handelslagen, bildas det bolag med begränsat ansvar som är i fråga i förevarande mål, med två grundare, genom att ett bolagsavtal undertecknas av grundarna. Ingåendet av ett bolagsavtal utgör det första steget vid bildandet av bolaget, men det har ännu inte bildats som rättssubjekt. Det andra steget är registreringen av bolaget och dess erhållande av ställning som juridisk person i enlighet med § 62.1 i handelslagen, vilket sker när

det registreras i handelsregistret. I enlighet med § 2.2 a i handelslagen blir, genom denna registrering, en sådan person näringsidkare både med avseende på denna lag och med avseende på prövningen av huruvida fordran är välgrundad i enlighet med artikel 369c.1 i handelslagen.

- 28 Det är dock logiskt att dessa två steg föregås av det faktiska upprättandet av bolagsavtalet och därtill hörande handlingar (till exempel underskriftsprovet från den framtida ledamoten av bolagets styrelse eller de olika förklaringar från grundarna som krävs enligt den nationella lagstiftningen). Även om det är riktigt att grundare och blivande bolagsmän vid denna tidpunkt inte formellt är företagare enligt nationell rätt, önskar den hänskjutande domstolen få klarhet i huruvida de, redan i detta skede av bildandet av ett bolag, omfattas av begreppet ”företag” i den mening som avses i artikel 2 led 3 i direktiv 2011/7 och huruvida utarbetandet av bolagshandlingar inom ramen för en advokats tillhandahållande av juridiska tjänster till grundaren av ett sådant bolag omfattas av begreppet ”handelstransaktioner” i den mening som avses i artikel 2 led 1 i direktiv 2011/7, i enlighet med EU-domstolens konstateranden (dom av den 20 oktober 2022, BFF Finance Iberia SAU, C-585/20, EU:C:2022:806, punkt 22).
- 29 Den hänskjutande domstolen grundar detta argument på två slutsatser som EU-domstolen har dragit:
- 30 Vad för det första gäller ordalydelsen i artikel 2 led 1 i direktiv 2011/7, visar användningen av uttrycket ”transaktioner” att begreppet ”handelstransaktioner” ska ges en vid tolkning och således inte nödvändigtvis sammanfaller med begreppet ”avtal”. En restriktiv tolkning av begreppet ”handelstransaktioner” skulle således vara olämplig (se, för ett liknande resonemang, dom av den 1 december 2022, [X] sp. z o.o., sp.k, C-419/21, EU:C:2022:948, punkterna 22 och 25).
- 31 Vad för det andra gäller förhållandet mellan ett bolag och dess styrelseledamot har domstolen slagit fast att ett sådant förhållande inte kan anses föreligga utan någon form av verksamhet eller ekonomiskt syfte och oberoende av om den fysiska personen har nära yrkesmässiga band till bolaget, till exempel i egenskap av verkställande direktör eller majoritetsägare i bolaget. Enbart den omständigheten att en borgensman är en fysisk person räcker inte för att borgensmannen ska kvalificeras som konsument (se, för ett liknande resonemang, dom av den 14 mars 2013, Česká spořitelna, C-419/11, EU:C:2013:165, punkterna 37 och 38).
- 32 Enligt den hänskjutande domstolen talar EU-domstolens båda slutsatser för att den första frågan ska besvaras jakande. Skillnaden – och det är just denna som ger upphov till tvivel hos den hänskjutande domstolen – ligger emellertid i att det i det ovannämnda målet Česká spořitelna rörde sig om en tvist mellan en fysisk person och ett befintligt bolag. Detta bolag existerade i rättslig mening som en juridisk person och det var inte bara en enhet som ännu inte existerar (vilket är fallet här) och som inte nödvändigtvis kommer att grundas eller bildas.

- 33 Den hänskjutande domstolen känner till EU-domstolens dom av den 3 juli 1997. I denna dom slog EU-domstolen fast att avtal som ingåtts för att tillgodose en enskild persons privata konsumtionsbehov omfattas av tillämpningsområdet för bestämmelser som syftar till att skydda konsumenten i egenskap av ekonomiskt svagare part. Det särskilda skydd som dessa bestämmelser syftar till att säkerställa är inte motiverat med avseende på avtal om utövande av närings- eller yrkesverksamhet, även om denna verksamhet endast är avsedd att bedrivas i framtiden, eftersom denna verksamhets framtida karaktär inte medför att den inte ska anses vara ekonomisk eller yrkesmässig (se dom av den 3 juli 1997, Benincasa, C-269/95, EU:C:1997:337, punkt 17).
- 34 I domen Benincasa rörde det sig emellertid om en annan situation, vilket ger upphov till tvivel hos den hänskjutande domstolen om huruvida slutsatserna i den domen kan beaktas. Detta beror på att Benincasa ingick [...] avtalet för att starta och driva en butik. Även om det rörde sig om en framtida verksamhet, skulle han bedriva denna verksamhet ensam (se dom av den 3 juli 1997, Benincasa, C-269/95, EU:C:1997:337, punkt 10). Det rörde sig inte om en annan enhet, såsom i förevarande fall, som för övrigt inte existerade och inte hade bildats vid tidpunkten för tillhandahållandet av tjänsterna.
- 35 Ett svar på den första frågan skulle hjälpa den hänskjutande domstolen att undanröja detta tvivel beträffande tolkningen av artikel 1.2 jämförd med artikel 2 leden 1 och 3 och artikel 6.1 i direktiv 2011/7. Om denna fråga besvaras jakande, skulle det stå klart för den hänskjutande domstolen att den nationella rätten [...] ska tolkas så, att svaranden är en näringsidkare i den mening som avses i 2 § 2 a handelslagen och att käranden, under förutsättning att övriga lagstadgade villkor är uppfyllda, har rätt till [...] en fast ersättning för indrivningskostnaderna enligt den nationella bestämmelsen i 369c § 1 handelslagen.
- (b) *Den andra tolkningsfrågan*
- 36 Den andra frågan ställs för det fall den första frågan besvaras nekande. I sådant fall önskar den hänskjutande domstolen få klarhet i huruvida svaranden omfattas av begreppet konsument i den mening som avses i direktiv 93/13. Med andra ord önskar den få klarhet i huruvida begreppet konsument i den mening som avses i direktiv 93/13 även omfattar en fysisk person mot vilken en fordran framställs enligt ett avtal om juridiska tjänster, om syftet med avtalet var att tillhandahålla juridiska tjänster för att bilda ett handelsbolag och svaranden skulle vara en av grundarna och delägarna i detta bolag.
- 37 Den andra frågan avser tolkningen av direktiv 93/13, även om det vid första anblicken inte rör sig om oskäliga villkor i ett konsumentavtal. Om den första frågan besvaras nekande, är det relevant att avgöra huruvida svaranden är konsument, just eftersom en sådan bedömning enligt nationell rätt [...] har ytterligare rättsliga konsekvenser. Det rör sig framför allt om ersättning för juridiska tjänster som tillhandahållits av käranden.

- 38 Begreppet konsument i den mening som avses i 52 § första stycket i den slovakiska civillagen är resultatet av införlivandet av det begrepp som definieras i artikel 2 b i direktiv 93/13 och det är därför tolkningen av detta begrepp har en rättslig betydelse i förevarande mål. Om svaranden inte omfattas av begreppet företag i den mening som avses i direktiv 2011/7, skulle den hänskjutande domstolen kunna tillämpa den nationella bestämmelsen i 52 § 1 i den slovakiska civillagen. Det ankommer därvid på den hänskjutande domstolen att tolka den mot bakgrund av syftet med direktiv 93/13, vilket har införlivats i denna nationella bestämmelse (se vidare punkt 22).
- 39 Republiken Slovakien har infört en nationell bestämmelse i 18 § fjärde stycket i lag nr 586/2003, enligt vilken en advokat är skyldig att informera en klient som är konsument av juridiska tjänster om ersättningen för tillhandahållandet av juridiska tjänster redan innan tillhandahållandet av dessa tjänster inleds. I annat fall har advokaten inte rätt till ersättning. Den hänskjutande domstolen tolkar denna bestämmelse så, att Slovakien har föreskrivit att begreppet konsument ska tillämpas med avseende på advokatarvoden för tillhandahållande av juridiska tjänster, trots att det rör sig om ett område som inte omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 93/13.
- 40 Enligt tolfte skälet i direktiv 93/13 innebär direktivet endast en partiell harmonisering av den nationella lagstiftningen om oskäligen villkor och medlemsstaterna har möjlighet att, med iakttagande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, ge konsumenterna ett bättre skydd genom strängare nationella bestämmelser än bestämmelserna i detta direktiv. Enligt artikel 8 i direktivet får medlemsstaterna dessutom, för att säkerställa bästa möjliga skydd för konsumenten, inom det område som omfattas av direktivet, anta eller behålla strängare bestämmelser som är förenliga med fördraget (dom av den 13 december 2022, FV, C-405/21, EU:C:2022:793, punkt 30 och där angiven rättspraxis).
- 41 Medlemsstaterna får tillämpa bestämmelserna i detta direktiv i situationer som inte omfattas av direktivets tillämpningsområde, förutsatt att detta är förenligt med de mål som eftersträvas med direktivet och fördragen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 21 december 2021, DP och SG, C-243/20, EU:C:2021:1045, punkt 55).
- 42 Enligt artikel 169.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt får medlemsstaterna behålla eller införa strängare konsumentskyddsåtgärder, förutsatt att dessa är förenliga med fördragen (domen av den 2 april 2020, Condominio di Miláno, via Meda, C-329/19, EU:C:2020:263, punkt 32).
- 43 EU-domstolen har slagit fast att begreppet konsument, i den mening som avses i artikel 2 b i direktiv 93/13, ”har en objektiv karaktär” och att ”[b]egreppet ska bedömas utifrån ett funktionellt kriterium som består i att bedöma om det aktuella avtalsförhållandet ingår i ett handlande som inte omfattas av en närings- eller yrkesverksamhet” (beslut av den 19 november 2015, Tarcău, C-74/15, EU:C:2015:772, punkt 27).

- 44 Den hänskjutande domstolen är medveten om att EU-domstolen i domen Johann Gruber angav att det ankommer på den nationella domstolen att avgöra huruvida avtalet i fråga har ingåtts för att i icke obetydlig utsträckning tillgodose behov i den berörda personens ekonomiska verksamhet eller om den ekonomiska användningen i stället endast spelar en underordnad roll. Den hänskjutande domstolen har även angett att en person som ingår ett avtal avseende en vara som är avsedd att användas delvis inom och delvis utanför personens ekonomiska verksamhet inte har rätt att göra gällande de fördelar som följer därav (dom av den 20 januari 2005, Johann Gruber, C-464/01, EU:C:2005:32, punkt 54).
- 45 Det är mot bakgrund av omständigheterna i förevarande mål som den hänskjutande domstolen anser att den andra frågan ska besvaras jakande. Den hänskjutande domstolens tvivel, i likhet med tvivlet avseende den första frågan, beror på att den ekonomiska verksamheten i förevarande fall skulle bedrivas av ett bolag som endast [...] höll på att bildas. Den ekonomiska verksamheten skulle således i egentlig mening bedrivas av en annan enhet än svaranden. Av denna anledning är den hänskjutande domstolen osäker på huruvida den ska tillämpa slutsatserna i domen Johann Gruber eller inte.
- 46 Om den andra frågan besvaras jakande, ska den hänskjutande domstolen i förevarande fall tillämpa 18 § fjärde stycket i lag nr 586/2003 jämförd med 52 § fjärde stycket i den slovakiska civillagen och betrakta svaranden som konsument. Vidare följer det av den nationella bestämmelsen i 369c § andra stycket i handelslagen att svaranden, i egenskap av konsument, inte är skyldig att betala kändanden en fast ersättning för indrivningskostnaderna.

IV. Slutsatser

- 47 Av samtliga dessa skäl har den hänskjutande domstolen dragit slutsatsen att det i förevarande fall är nödvändigt att begära att EU-domstolen besvarar tolkningsfrågorna. I enlighet med 162 § första stycket c i Civilný sporový poriadok (civilprocesslagen) och artikel 267 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt har den hänskjutande domstolen följaktligen vilandeförklarat målet och meddelat detta beslut. [...]

[...]

[processuella frågor, namn] [...]